

ISSN 1300-3291

Kırmızıfare

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt:5 Sayı: 52

Şubat 1996

Ümitoğmeloğlu

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

ISSN 1300-3291
Kırmızıfare
çocuklar için edebiyat dergisi

Sayı: 52

Şubat 1996

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

Ayda bir çıkar.

Fiyatı:140.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 1.500.000TL

Taahhütlü: 1.980.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM85

Baskı: Ayhan Matbaacılık (518 24 14)

Cilt: Sema Cilt Evi (567 86 29)

Kapak: Ümit Ögmel

MERHABA!

Yıllar hızla geçerken, Kırmızıfare beşinci yaşını doldurup altıncı yaşına doğru ilerlerken, ortaya çıkan en önemli gerçek şu: "Çocuklar artık okumayı sevmiyor!" diyen yetişkinler çok da haklı değil. Bir çocuk dergisi yalnızca abonelerinin katkısıyla beş yıl ayakta kalabildiyse ve büyük reklam kampanyaları yapmadan, oyuncak, çiklet, kağıt mendil, balon gibi ıvır zıvır şeyler vermeden gelişmesini sürdürüyorsa, ülkemizde okuyan çocuklar var demektir.

Bu satırları okuyor olduğunuza göre siz de onlardansınız dernektir. Sizi kutlarız.

Okumayı seven bütün Kırmızıfare abonelerimize küçük bir armağanımız var: Aslında bu armağan sizden çok, bir arkadaşınıza. Yani sizin arkadaşınıza vereceğiniz bir armağan: Evet, Kırmızıfare aboneliği! Ve ücretsiz!

Yalnızca abonelerimize tanıdığımız bu haktan yararlanmak için telefon etmeniz yeterli. Bir telefon ederek (Yoo, hayır, 900'lü telefonlardan değil bizimki!) Kırmızıfare'yi tanımasında yarar gördüğünüz bir arkadaşınıza üç aylık abonelik armağan edebilirsiniz. Biz de o arkadaşınıza Kırmızıfare'yi üç ay boyunca sizin adınıza ücretsiz olarak göndereceğiz. Böylece hem arkadaşınıza çok yararlı bir armağan vermiş olacak, hem de Kırmızıfare'mizi yeni okurlara tanııtma çabamızda bize yardım etmiş olacaksınız.

Kırmızıfare hepimizin dergisi çünkü, değil mi?

Hiçbir ücret ödemenizi gerektirmeyen bu armağan hakkınızı mutlaka kullanın, olur mu?

Edebiyat ve sevgi dolu günler,

Fatih Erdoğan

İçindekiler

Kuşlarla.....	Tevfik Fikret	3
Kıvırcık ve Üç Ayı.....		4
Ayl.....	James Oliver Curwood	8
Bilim Oyun.....	Fatih Erdoğan	14
Fındıkfaresi.....		15
Tilki Fan Kulübü.....	Melek Güngör	19
Laponya'dan Bir Masal.....	Gülçin Alpöge	29

KUŞLARLA

***Kuşlar uçar,
Ben koşarım;
Onların kanatları Var,
Benim kanadım, kollarım?
Kuşlar kanadını çırpar,
Ben de kolumu sallarım...
Uçun kuşlar, uçun kuşlar;
Hepinizle yarışım Var!***

***Uçtu kuşlar,
Ben de koştum;
Koştum yarı yola kadar;
Ta önüme bir uçurum
Çıktı onda kaldım naçar.
Yok, çekemem öyle kurum!
İsterseniz, haydi tekrar
Yarışırız... Uçun kuşlar!***

Tevfik Fikret (Şermin'den, 1914)

naçar: çaresiz

Resim: A.A.Milne

Kıvırcık ve Üç Ayı

4

BİR ZAMANLAR ormandaki küçük kulübede üç ayı yaşamaktaymış. Baba ayı kocamanmış. Anne ayı orta boy, yavru ayı ise minicikmiş.

"Haydi kahvaltıdan önce ufak bir yürüyüş yapalım," demiş Baba Ayı bir sabah.

"Harika," demiş Anne Ayı. "Bu arada çorbamız da soğumuş olur."

Ama onlar dışardayken Kıvırcık adlı bir küçük kız eve gelmiş. Ormanda oynarken ayıların evini görmüş ve merak etmişmiş. Kapıyı

itip içeri girivermiş.

"Ne güzel," demiş kendi kendine, "Ben açım ve burada da hazır bir kahvaltı var."

Baba Ayı'nın çorbası kocaman bir kâse içindeymiş. Kıvırcık önce onu tatmış. Ama çok sıcakmış!

Sonra Anne Ayı'nın orta boy kâsedeki çorbasını tatmış. Ama bu da çok soğukmuş.

Daha sonra yavru ayının küçük kâsesini görmüş. Bu tam ona göreymiş. Hepsini yemiş bitirmiş.

Sonra oturmak istemiş.

Kocaman koltuğu denemiş. Çok yüksekmiş. Orta boy koltuğu denemiş. Bu da çok derinmiş. Ama

küçük sandalye tam ona göreymiş. Kıvırcık sevinçle oturmuş. Ama **Çatırrr!** diye bir ses çıkararak sandalye kırılmış.

Daha sonra yukarı çıkmış. Ayıların yataklarını görmüş. Kendini yorgun hissetmiş ve biraz uyumaya karar vermiş.

Önce kocaman yatağa yatmış, ama bu yatak çok sertmiş. Sonra

6

orta boy yatağa yatmış, ama bu yatak da çok yumuşakmış. Sonunda küçücük yatağı denemiş. Bu tam ona göreymiş. Yatmış ve derin bir uykuya dalmış.

Çok geçmeden aylar kahvaltı etmek için evlerine geri dönmüşler. Ama o da ne? Kâselerin yanında durması gereken kaşıkları kâselerin içinde duruyormuş. "BİRİSİ BENİM ÇORBAMIN TADINA BAKMIŞ!" demiş Baba Ayı, o kocaman sesiyle.

"Birisi benim de çorbamın tadına bakmış," demiş Anne

Ayı orta yükseklikteki sesiyle.

"Birisi benim de çorbamın tadına bakmış, yoo, hayır hepsini yemiş bitirmiş!" demiş yavru ayı minicik sesiyle.

Baba Ayı birden koltuğundaki minderlerin de olması gereken biçimde durmadığını fark etmiş.

"BİRİSİ BENİM

KOLTUĞUMA OTURMUŞ!" diye
bağırması kocaman sesiyle.

"Birisi benim de koltuğuma
oturmuş," demiş Anne Ayı fazla
yüksek olmayan sesiyle.

"Birisi benim sandalyeme
oturmuş, yoo, sandalyemi
kırmış," demiş yavru ayı minicik
sesiyle ve hemen ağlamaya başlamış.

Sonra üç ayı üst
kata çıkmış.

"BİRİSİ BENİM
YATAĞIMA
YATMIŞ!" diye
bağırması Baba Ayı
kocaman sesiyle.

"Birisi benim de
yatağıma yatmış!"
diye bağırması Anne
Ayı orta
yükseklikteki
sesiyle.

"Birisi benim de yatağıma yatmış, yoo hayır,
hâlâ yatıyor baksanıza!" demiş yavru ayı incecik
sesiyle.

Kıvrık gözünü açar açmaz kendisine bakan
üç ayıyı görmüş. Öyle korkmuş ki yataktan
fırladığı gibi merdivenlerden aşağı ok gibi
inmiş, kapıdan çıkıp evine ulaşınca
kadar arkasına bakmadan koşmuş. Bir
daha da öyle her gördüğü evin içine
girip bakmayı aklından geçirmemiş.

(Anonim masal. Türkçesi: F. Erdoğan)

AYI

"Ayı" filminin romanı

James Oliver Curwood

Türkçesi: Ali Avni Önes

CHALLONER'İN KULÜBESİNDE

POSTA ŞEFİ Mac Donnell, Challoner'i çağırmaya birini gönderdiğinde eğlence hayli ilerlemişti. Challoner yatmaya hazırlanırken bir kızilderili kulübesinin kapısını yumrukladı ve çağırıldığını bildirdi. Saat on biri gösteriyordu. Bu saatte posta şefinin ne istiyor olabileceğini kendi kendine sordu. Ilık sobanın yanında karnı üzerine yatmış olan Miki, efendisinin kaşlarını çatıldığını görünce ona merakla baktı. Gözleri artık iyice açılmıştı. Sahibi onu korkunç boğuşmanın izlerinden arındırmıştı.

Challoner sakatlanmış köpeğe bakarak, "Bunun o Durant iblisiyle ilgisi olmalı," diye homurdandı. Eğer seni geri almayı hesaplıyorsa yanıldığını anlayacak. Miki, sen benimsin!"

Miki -kuyruğuyla yere vurdu ve sessiz bir hayranlıkla sahibine

sokuldu. Birlikte çıktılar.

Beyaz bir ay ve sayısız yıldızlar geceyi aydınlatıyordu. Üzerinde geyiklerin kızartılmış olduğu dört fırından hâlâ alevler çıkıyordu. Ormanın sınırında daha küçük ateşler parlıyor ve onların arkasında ağaçların, bayrama gelmiş üç yüz kızilderilinin ve melezin içlerinde uyudukları çadırların kurşuni yan çizgileri seçiliyordu. Orada burada ara sıra bir vücudun kımıldadığı görülüyordu. Coşkunluk ve oburluk saatlerinin sonunda köpekler bile sakinleşmişti.

Üzerlerinde kocaman şiş çatalların dikilip kalmış olduğu ateş kümelerini geçtikten sonra, Challoner posta şefinin evine yöneldi. Şefin odasında ışık vardı. Challoner, Miki hemen arkasında olduğu halde içeri girdi. Koca İskoçyalı Mac Donnell düşünceli düşünceli piposunu içiyordu.

Delikanlı otururken, onun Miki'ye bakan sert yüzünde bir can sıkıntısı belirdi.

"Durant buraya geldi," dedi.
"Tavırlarını beğenmedim. Bir olay çıkmasından korkuyorum. Keşke ona vurmasaydınız."

Challoner piposunu posta şefinin tütününü ile doldururken omuzlarını silkti. Mac Donnell:

"Dinleyin, Fort-Dieu'deki durumu pek anlamıyorsunuz. Burada elli yıldır her yılbaşında büyük bir köpek dövüşü olur. Bu, kasabanın tarihine geçer, kumpanya buna katılır. Ben burada bulunduğum on beş yıl boyunca bunu önlemeye çalışmadım. Başka türlü bir tutumun ayaklanma yaratabileceğini düşünüyorum. Adamların yarısının kürklerini başka postaya götüreceğine bahse girerim. Bunun için herkes Durant'a sempatiyle bakıyor. Hatta, rakibi Grouse Piet bile seni bu köpekle gitmeye bıraktığından dolayı ona çatıyor. Durant köpeğin kendisine ait olduğunu ileri sürüyor."

Mac Donnell, Challoner'in ayakları dibinde yatmış olan Miki'nin başını işaret etti.

Challoner sakince,

"O halde yalan söylüyor," dedi.

"Onu Jacques Le Beau'dan satın aldığını söylüyor."

"O halde Le Beau kendinin olmayan bir köpeği satmış."

Mac Donnell bir an sessiz kaldı.

"Ben sizi bunun için çağırmadım. Durant bana bu akşam kanımı donduran bir şey anlattı. Adamlarınız Reindeer Lake bölgesindeki postaya yarın hareket edeceklerdi, değil mi?"

"Evet, yarın sabah."

"O halde benim kızılderililerimden biriyle ve bir kızakla Jackson Knee'ye kadar bir uzanmak ister misiniz? Bu bir haftanızı alır, ama adamlarınıza Reindeer'e varmadan önce yetişebilirsiniz. Böylece bana büyük bir hizmette bulunursunuz. Orada çok korkunç bir şey olmuş.

Yeniden Miki'ye baktı.

"Ulu Tanrım!" diye bağırdı.

Challoner sözün devamını bekliyordu. Bir ürpertinin posta şefinin omuzlarını sarstığını gördü.

"Ben kendim gidecektim..."

Oraya kendim gitmeliydim, fakat ciğerlerimdeki rahatsızlık bu kış beni yerimde tutuyor. Challoner, hiç Nanette Le Beau'yu gördünüz

mü?"

Challoner başıyla hayır işareti yaptı.

Mac Donnell kırmızı sakalı titreyerek:

"Eğer Tanrı bir melek yaratmışsa, bu odur," dedi. "Babası ile Jackson's Knee'nin ötesinde oturuyordu. Bir gece Red Eye gölünü geçerken adam donup ölmüş. Bundan sonra Jacques Le Beau'nun, kızı kendisiyle evlenmeye zorladığını düşündüm

hep. Onu en son beş yıl önce gördüm. Arada bir çok şey anlatıldığını duyuyordum, ama hiçbirine inanmıyordum. Jacques Le Beau'nun onu hırpaladığını ve canı istediğinde tutup yere çaldığını sanmıyordum. Bence bunlar sadece söylentiydi ve yüz kilometre uzaklıktan geliyordu. Fakat şimdi inanıyorum. Durant onlardan geliyor. Bu köpeği elde etmek için bana epey bir şey anlattı."

Bir kez daha Miki'ye baktı.

"Durant, Le Beau'nun Miki'yi tuzaklarından birinde yakalamış olduğunu, kulübesine götürdüğünü ve büyük dövüşe hazırlamak için ona işkence ettiğini anlattı. Durant hayvanı görünce beğenmiş, onu satın almış. Le Beau, köpeğin ne yaman bir karakterde olduğunu göstermek için kafesinde onu kışkırtıyormuş. Nanette araya girmiş. Le Beau kadına vurmuş, onu yere yıkmış, ayaklarının altında çiğnemiş ve saçlarını yolmuş. Onu boğmak isterken köpek adamın üstüne atılmış ve boğazını parçalamış. İşte hikâye bu. Sizden istediğim Jackson's Knee'ye gitmeniz ve bir soruşturma yapmanız. Nanette Le Beau'ya yardım etmek istiyorum. Benim kızıl derilim onu Fort-Dieu'ya getirecek."

Bu hikâyeyi anlatırken, Mac Donnell o İskoçyalı soğukkanlılığı ile bütün heyecanını bastırmıştı. Sakin konuşuyordu. Challoner şaşkın bir şekilde ona bakıyordu.

"Miki'nin, bu köpeğin bir insan öldürdüğünü söylemek istiyorsunuz, ha!"

"Evet, Durant'ın anlattığına

bakılırsa öldürmüş. Tıpkı bugün Grouse Piet'in köpeğini büyük dövüşte öldürdüğü gibi."

Challoner'in gözleri uzun zaman Miki'ye takılı kaldı.

Challoner elini Miki'nin başı üzerine indirerek:

"Oraya gideceğim," dedi.

Ayrılmak için kalkınca posta şefi onu kapıya kadar geçirdi.

"Durant'tan sakınınız," dedi. Bu köpek onun için bütün kazanmış olduğu şeylerden daha değerli. Doğrusu bahis çok yüklüymüş. Grouse Piet'in hayli kaybı olmuş. Ama şu anda melezin arası onunla çok iyi. Ondan da sakınınız."

Açık havada, ayın ve yıldızların ışığı altında Challoner bir an ayakta durdu. Miki ön ayaklarını onun göğsüne koymuştu. Köpeğin başı hemen hemen omuzları hizasındaydı.

Yavaşça:

"Sen bir adam öldürdün. Ben de onun dul karısını getirmek zorundayım," dedi. "İşte işin en tuhaf yanı. Sen ona dönüyorsun, ama ya o senin öldürülmen gerektiğini söylerse?"

Miki'yi ayakları üzerine düşmeye bıraktı ve kulübesine doğru yollandı. Kapının eşiğinde Miki'nin

boğasından derin bir hırlama çıktı. Challoner hafifçe güldü ve kapıyı açtı. Köpeğin hırlayışı kuvvetlendi ve daha tehdit edici bir hal aldı. Challoner lambayı kısmıştı. Zayıf ışık Henri Durant'la Grouse Piet'in yüzünü aydınlattı. Lambanın fitilini biraz daha çıkardı ve başıyla onları selamladı.

"İyi akşamlar! Ziyaret için biraz geç değil mi?"

Grouse Piet'in aptal ifadesi değişmedi. Durant'ın gözlerinde ise sinsi bir ışık vardı. Yüzünde Challoner'in vurmuş olduğu yer şişmişti. Miki, bütün kasları gerilmiş bir halde ve için için hırlayarak Challoner'in karyolası altına kaymıştı. Durant parmağıyla onu gösterdi.

"Almaya geldik," dedi.

Challoner sakın görünmeye çalışarak:

"Onu alamazsınız!" dedi. Bir yandan da onu Grouse Piet'le birlikte getirmiş olan sebebi anlamaya başlıyordu. Her ikisi de iki insan azmanı, iki canavardı. İçgüdüsel bir hareketle, karşılarına geçerken küçük masayı onlarla kendi arasında bıraktı.

"Bu kadar öfkelenmiş olduğumdan dolayı kendi

kendime kızdım, Durant. Bunda senin bir suçun yoktu, özür dilerim. Fakat köpek benimdir. Onu Jackson's Knee bölgesinde kaybetmiştim. Eğer Le Beau onu tuzakta yakalamış ve size satmışsa kendisinin olmayan bir hayvanı vermiş oluyor. Ona ödediğiniz parayı ben size geri vereyim. Söyleyin size kaç maloldu?"

Grouse Piet kalkmıştı. Durant masanın karşı kıyısına yaklaşmış, üzerine abanıyordu.

"Hayır o satılık değildir!"

Durant öyle boğuk bir sesle konuşuyordu ki, tikanır gibi görünüyor, kinden kudurduğu belli oluyordu. Challoner onun masanın kenarına yapışmış olan boğum boğum ellerinin kaslarının gerildiğini görüyordu.

"Bayım biz buraya köpeği almaya geldik. Götürmemize izin verecek misiniz, vermeyecek misiniz?"

"Size ancak ödediğiniz parayı geri vereceğim, Durant. Hatta fazlasını da verebilirim."

"Hayır, o benim köpeğim. Hemen bana vereceksin."

"Hayır!"

Bu sözün ardından Durant bütün gücü ve ağırlığıyla masaya

atıldı. Challoner bu hareketi hemen beklemiyordu. Dev gibi adamın altında yere yıkıldı. Masa ve üzerindeki lamba da devrilmişti. Bir alev parladı ve sonra kulübe karanlığa gömüldü. Yalnızca pencereden içeri giren ay ışığının vurduğu yerde aydınlık vardı. Challoner Durant'ın harekete geçmeden önce kendisini tehdit edeceğini hesaplamıştı. İki adamın kuvvetçe üstünlüğünü apaçık gördüğünden karyolasına ulaşmayı hesaplamıştı. Tabancası yastığının altındaydı.

Şimdi artık çok geçti. Durant üzerine abanmış, el yordamıyla boğazını arıyordu. Challoner kollarından birini hasmının boynuna sarmak için kurtardığı anda Grouse Piet'in masayı ittiğini duydu. Bir saniye sonra ay ışığı altına yuvarlandılar ve Challoner Grouse Piet'in koca gövdesinin üzerine eğilmiş olduğunu fark etti. Kendisi şimdi Durant'ın kafasını kolunun altında sıkıyordu. Melez bunu gördü ve genizden bir sesle bir şey söyledi. Challoner ışıklı karenin dışına çıkmak için çabaladı. Durant'ın kalın ensesi çatırdıyordu. Grouse Piet genizden bir sesle yeni bir soru sordu.

Challoner kol sarmasını sıkmak için bütün gücünü topladı. Durant karşılık vermedi.

O zaman Grouse Piet üzerlerine yüklendi ve koca elleri Challoner'in boynunu aradı. İri parmakları önce Durant'ın sakalına rastladı, sonra el yordamıyla Challoner'in boğazını kavradı. Bu korkunç sıkma ile ense kökünün kırılması için on saniye yeterdi, fakat parmakları kapanmadı. Ürkünç bir acı çığlık uluma halinde uzayıp gitti. Koca bir çenenin çatırdadığı ve keskin dişlerin karanlıkta bir şeyler yırtıp parçaladığı duyuldu. Şiddetli bir silkinme ile Durant Challoner'in kol sarmasından kurtuldu ve ayakları üzerinde sıçradı. Göz açıp kapayınca kadar kısa bir an içinde Challoner yatağına ulaştı ve tabancası elinde ayağa dikildi. İç parçalayıcı bir inleyişle bir vücudun yere yıkılışını duydu.

"Miki! Miki! Yapma! Buraya gel!" diye bağırdı.

Kapıya doğru atılıp sonuna kadar açtı.

"Çabuk çıkın! Çabuk!"

Koca bir kütle dışarı kayıp gecenin içinde kayboldu. Bunun Durant olduğunu biliyordu.

Kendisi de odanın karanlığına atılarak yere eğildi. İki el Miki'nin yumuşak ense derisine rastladı. Adını çağırarak hayvanı geri çekti. Grouse Piet'in kulübenin dışına sürüklendiğini, sonra da güçlükle kalktığını gördü. Sallanmakta olan gölge bir an yıldızlı göğün altında bir hayalet gibi dikildi, sonra karanlıkta gözden silindi.

O zaman Miki'nin gövdesinin döşeme üzerine yıkıldığını ve hayvanın kaslarının parmakları arasında yeniden esnek yumuşak bir hal aldığını hissetti. Bir iki dakika onun yanında diz çökerek

kaldı. Sonra kulübenin kapısını kapattı ve başka bir lamba yakarak doğrulttuğu masanın üzerine koydu. Miki kımıldamamıştı. Başını iki ayağı arasına uzatmış, gözlerinde sessiz bir çağırışla Challoner'e bakarak yatıyordu.

Challoner kolunu uzattı.

"Miki!"

Miki kalktı. Ön ayaklarını onun omuzlarına koyarak dikildi. Challoner kollarıyla köpeğin boynunu sardı:

"Miki, benim eski arkadaşım, sağol!" dedi.

Bilim-Oyun

Fatih Erdoğan

Geçen sayıdaki bilim-oyunumuzun cevabını ben size verecektim, ama daha önce yazarımız **Turan Akıngüç İnceer** sizlere sevgilerini sunarak benim vereceğim cevabı şiir olarak yazmış.

YAVRUBALIK İLEGÜNEŞ

Balık yavruydu
Küçücüktü
Ama çok yaramaz
Ayrılmıştı sürüden
Hoplaya zıplaya
Yaklaşmış
Sahile iyice
Buz gibi göl
Suların içinden
Güneş kuvvetli
Işınlarıyla
Gördü balığı
Bir oyun yapmaya
Karar verdi

Isıttı suları
Bir iki üç dört
Dereceye kadar
Artı dört derecede
Suyun hacmi
Küçüldüğünden
Yavru balık
Sahilde
Kalakalmıştı
Nefes almak için
Çırpınıyor
Küçücük kuyruğunu
Kumlara vuruyor
Vuruyordu

Güneş ısıtmaya
Devam etti
Beş altı yedi
Su genleşmeye
Başlayıp yavru
Balığı kavrayıp
İçine aldı
Balık dersini
Almıştı
Bu özelliğin yalnız
Suya ait olduğunu
Ne bilsindi
Yavrucak!

Fındıkfareşi

Kırmızıfare abonelerinin çıkardığı dergi

Simitçi

Bağırıyor:

«Taptaze simit» diye.

Kulakları gınlattıyor:

«En taze simit burada» diye diye.

Gocuklar simit istiyor,

Anneleri alıyor.

Simitçi devam ediyor:

«Simitim taze» diye diye.

Nişanlılar, arkadaşlar,

Soruyorlar:

«Simit kaç lira?» diye.

Simitçi söylüyor isteyene.

Herkes seviyor simitleri,

Hep ondan alıyorlar simitleri

Simitçi yineliyor sözlerini:

«Simitim taze» diye.

Ahşam oluyor,
Herkes evine çekiliyor.
Simitçi çok seviniyor,
Cebine para girdi diye.

Öbür sabah yeniden,
Gidecektir oraya.
İnsanlar onu,
Bekleyecekler orada.

Ceren Elitez Sainte-Fulgence
H.1/B
(Bu şiiri 3. sınıfta yazdım)

BİR YER DÜŞÜNÜYORUM
 Bir yer düşünüyorum,
 Yeşillerle bezenmiş
 Geceler dopdolu
 X
 Bir yer düşünüyorum
 Kuş civıltıları
 Arı sesleri iştiyorum.
 X
 Bir yer düşünüyorum
 Barışın ve dostluğun olduğu yerde.
 X
 Bir yer düşünüyorum
 Doğa hayranlarıyla dopdolu

Gağla Odyakmaz
 5-A
 Marmara Koleji
 İlkokul Bölümü.

- ANNEM -

Güzel yüzlü tatlı dilli annem,
 Her kelime söylediğinde ağzından inci atan
 annem.

Seni ömür boyu sebildim ve seveceğim.
 Benim bir tanecek annem.

Nikay Akar.

EC2001başı İlköğretim Okulu.

51E

1087

İSTERSEK OLUR

İstersek doğanı,
Temiz ve yeşil olmasını,
İstersek doğanı,
Güzel ve neşeli olmasını.

★ ★ ★ ★ ★ ★
Temiz tutalım doğayı,
Temiz tutalım doğayı,
Güzel olsun doğamız,
Güzel olsun doğamız.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
Çerreyi temiz tutalım,
Çerreyi neşeli yapalım,
Doğamız neşeli,
Doğamız temiz olsun.

- 1-Zeynep Kurt.
- 2-Höndan palat.
- 3-Aysegül Çağıran yazdıları.

UMUT

Bir başka dünyadır sanki umut,
Geceleri gündüzleri
ölümü ve yaşamı belirler.

Yıldızların altında düşünülen umutlar
bir bakarsın var....
bir bakarsın yok.

Gecenin karanlığında
Gündüzün aydınlığında
düşünülen umutlar
Sonsuz bir aşka dönüşür
YOKOLAMAZ!!!

İŞİL CİNMEN

EVİMİZ UB4OU2 'de...

Şu an UB4OU2 kodlu gezegendeyiz. (Tabii onlar buna "yubi forti yutu", diyorlar, orası ayrı) TLC 17. bölgede East 1064. caddede 981 nolu PYB (Portatif Yerleşim Birimi)'nde... Uzun bir yolculuk işin evinden çıkmaya hazırlanan bir gazeteci var. Adı Blue... Jesi Blue. Başka bir sisteme gidip, oradakilerin yaşam tarzlarıyla ilgili bir yazı dizisi hazırlayacak. Gideceği yer FFG-348 olarak tanımlanıyor.

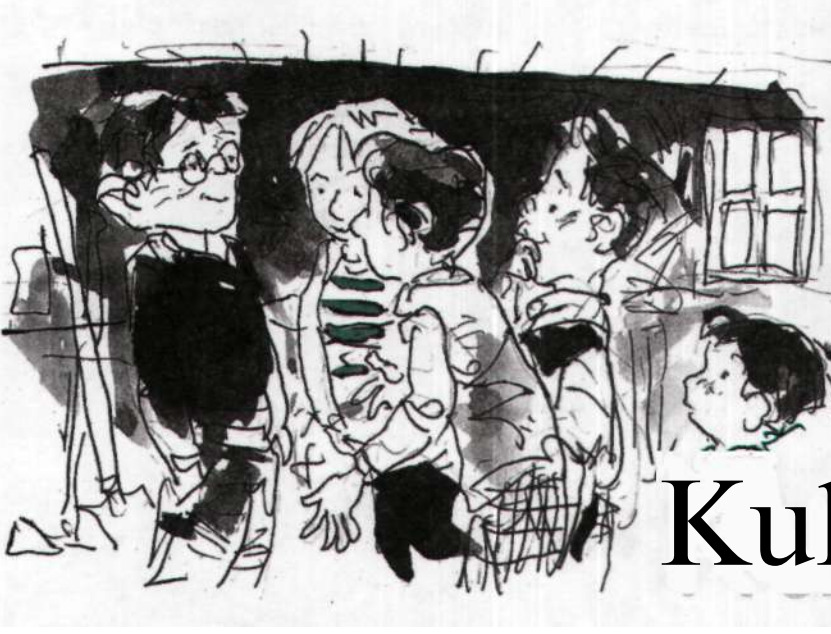
Jesi, yanına sadece ufak valizini ve yakasına yerleştirdiği mini bilgisayarını alıyor. (İlerleyen kısımlarda, bu akıllı bilgisayarın sık sık yaptığı yorumlara tanık olacaksınız.) İşte evden çıkıyor:

"Her şey tamam! Ben geliyorum FFG-348!..." Bir saat sonra fotoğrafçısı Terry'le havaalanında buluşurlar. Aslında birbirlerini tanımıyorlardır. Terry'nin yakasına tatabacağı kırmızı karanfille birbirlerini bulmayı planlamışlardır. Çok şakacı ve esprili biri olan Terry de bu işi ciddiye almıştır. Jim Carey'nin "Salak ile Avanak" adlı filmde gösterdiği performansı, aratmayacak şekilde birbirlerini aramaktadırlar. Birden sırt sırta çarpışırlar. Terry birden atılır: "Adın ne?" "Adım Blue... Jesi Blue." "Benimki de Terry... Nick Terry." Bu dokunaklı sahne yaşanırken, "Alaska, frigo, gazoz, patlamış mısır..." sesleriyle, FFG-348 yolcularına son çağrı anonsu "birbirine karışmaktadır."

Üç saat sonra, yol çoktan yarılanmıştır. Jesi bilgisayarından, gideceği yer hakkındaki genel bilgileri öğrenmektedir. Daha çok şey öğrendikçe, heyecanı daha da artar. İşte macera şimdi başlıyor diye düşünürken, acı gerçekle yüz yüze gelir: Arka ciltteki pehlivana benzeyen adamın; kendisi kitap okumaya parfümünün kokusundan; hatta bilgisayarının kız arkadaşıyla konuşurken itide bir lafa karışmasından daha kötü olan şey gerçekleşir: Yapılan anonsa göre, uçağın motorunda başgösteren bir arıza nedeniyle, geri dönmeleri gerekmektedir. 20 güne kadar o istikamete başka uçak yoktur. Jesi işini kaybetmekle burun meşguldür. Ama Jesi işin hâlâ bir umut vardır. Yolculuk sırasında ve öncesinde yaşadığı heyecanlı (!) olayları anlatan bir yazı yazabilir...

Nick Terry: "London Beat" adlı bir grubun makhemesi olarak yeni bir hayata başlar.

Jesy Blue: Gazetedeki işinden kovulduktan sonra, Dünya-103 kodlu gezegende "Florida, adli bölgeye yerleşir. Hayatını kazanmak için, timsah avcılığına başlar. Bilgisayarının her şeye, her zamankinden çok karışması canını sıkın tek şeydir.

Tilki Fan Kulübü

Melek Güngör

19

"KULÜP BAŞKANI ben olmalıyım ama," dedi Can Ali. "Kulüp üyeleri bizim evin bahçesindeki kömürlükte toplanıyor çünkü."

"Bu fazla demokratik olmaz," diye cevap verdi Cin Ali.

"Demokratik ne demek?" diye sordu şaşkınlıkla Cem Ali.

"Bilmem," diye yanıtladı Cin Ali. "Yalnızca, babam evde bir haksızlık olduğunu gördüğünde, 'Bu hiç demokratik bir davranış değil,' diyor."

"Olmaz, sen çok küçüksün," diye kestirip attı Can Ali.

"Daha kulübümüze bir ad bile bulamadık," dedi kenardan Cin Ali.

"Hem kulüp üyesi olmayanların burada bulunmaması gerekli Cem Ali, haydi kardeşine söyle de gitsin. Konuşacaklarımızı öğrenmemeli. Kuracağımız kulübün ilk yasası kulüp dışındaki kimselere sır vermemektir."

"Ama, ben üye olmak istiyorum," diye sızlandı küçük Memoş yeniden. Cem Ali annesinin kızacağını bildiğinden kardeşinden yana görünüyordu.

"Memoş da yanımızda olsun ne çıkar," dedi. "Hem getir götür işlerini yaptırırız böylece, işimiz de kolaylaşır."

"Olmaz," diye karşı çıktı Can Ali.

"Memoş çok küçük, çenesini tutacağını pek sanmam."

"En iyisi oylama yapalım," dedi Can Can. Gözlüklü olduğu için onu televizyona çıkan amcalara benzetiyorlardı. Bu yüzden sözünü dinletmesi zor olmadı.

"Pekâlâ gizli oylama yapalım o halde," dedi Cem Ali. Anlaşılan kardeşini kimlerin istemediğini ona göstermek istemiyordu. Herkes bir ötekine göstermeden elindeki kâğıda Memoş'u isteyip istemediğini yazdı, sonra da kâğıdı katlayıp cam kavanozun içine attı. Sonuçları Cin Ali okumaya başladı bir bir. Tüm üyelerin Memoş'un gitmesini istediği de böylece ortaya çıkmış oldu. Gizli oylamada Cem Ali de Memoş'un gitmesini istemişti. Memoş çok öfkelenmişti buna.

"Seni anneme söylersem görürsün," dedi ağabeyine. Ama diğer çocuklar

ağabeyinin de Memoş'un gitmesini istediğini anladıklarından, "Bu demokratik bir oylama, haksızlık yapmadık," diyerek onu çabucak kapı dışarı ettiler. Memoş çok öfkelenmişti. Kömürlüğün önünden biraz uzaklaştıktan sonra geri dönüp kulübenin küçük penceresine kulağını dayadı. Pencere çocukların bulunduğu yerin uzağında olduğu için Memoş'un kendilerini dinlediğini anlayamamışlardı. Aralarında kulüplerine ne ad koyacaklarını tartışıyorlardı şimdi.

"Bence kulübümüzün adı **Aslan Kovboy** olmalı," dedi Cin Ali.

"Hayır hiç sevmedim bu ismi," dedi Can Can. "Bence bu kulüp gizli bir fan kulüp olmalı."

"Fan kulüp mü? O da nesi?" diye merakla sordu Can Ali.

"Ablam bir fan kulüp üyesi. Galiba insanlar çok sevdikleri kişiler adına

bir kulüp kuruyorlar, biz de pekâlâ böyle bir şey yapabiliriz."

"Hiç hoşuma gitmedi bu," diye somurttu Cin Ali. Bizim gibi cin kadar akıllı çocukların böyle şeylerle uğraşması saçma. Diğer çocuklar boşuna mı bizi Cin Can Ali, Cin Ali, Cin Cem Ali ve Cin Can Can diye çağırıyor?"

"Doğru," diye onayladı onu Cin Ali. Akıllı olmamızın yanında tilki kadar

da kurnazız."

"Buldum!" diye haykırdı Cem Ali. "Neden bizim kulübümüz **Tilki Fan Kulübü** olmasın? Hepimiz kurnaz tilkiyi çok severiz. Çünkü biz de onun kadar kurnazız."

Dört kafadar bir süre düşündü bu ad üzerinde. Kulübün bir fan kulüp olması kendi fikri olduğu için önce Can Can'ın aklına yattı bu isim. Kurnazlık timsali tilki nedeniyle de

diğer çocuklar kabul ettiler. Tilki Fan Kulübü adını ve böylece gizli kulüpleri kurulmuş oldu.

22

"Tilki Fan Kulübüymüş, hah," dedi dışardan Memoş burnunu çeke çeke. "Sanki beni de kabul etseler olmaz mıydı!" Bahçelerin arasında üzgün üzgün dolaşarak patıkaya çıktı ve hemen yandaki ormana yürüdü.

Diğer çocukların onu istememesi neyse de, ağabeyi Cem Ali'nin onun için ret oyu kullanması çok gücüne gitmişti;

Devrik bir kütük bulup üzerine oturdu. "Ağabeyim Cem Ali, Cin Ali, Can Ali ve Can Can birlikte bir kulüp kurdular. "Kurnaz Tilki Fan Kulübü" diye de ad taktılar üstelik. Beni kulüplerine almıyorlar. Ağabeyim Cem Ali bile beni istemiyor kulüplerine."

Tam böyle konuşup kendi kendine dertleşirken kütüğün ucundaki delikten kurnaz suratlı bir tilki başını uzattı. Şöyle bir etrafı kokladı, sonra da kendi kendine konuşanın kim olduğunu anlamak için kütüğün üzerine baktı. Memoş tilkinin kendisini seyrettiğinden habersiz habire söylenip duruyordu.

"Onlardan küçüğüm diye beni istemiyorlar. Oysa ben de onlar kadar akıllı ve tilki kadar da kurnazım. Tilki Fan Kulübüymüş, hah!"

Tilki kendisiyle ilgili bir kulüp kuran çocukları merak etmeye başlamıştı şimdi.

"Bayım, kütüğümün üstünde neler konuşuyorsunuz öyle?" diye sordu küçük Memoş'a.

Memoş şöyle bir etrafına bakındı ama kimseyi göremedi.

"Kim var orada?" diye kuşkuyla seslendi. Bunun üzerine tilki yavaşça yanına gelip yere oturdu.

"Ben tilkiyim," dedi "Hani şu kurnaz tilki diyorsunuz ya, oyum işte. Demin benimle ilgili konuştuğunu duydum ve ne olduğunu öğrenmek istedim."

"Demek herkesin kurnaz bulduğu hayvan sensin ha!" dedi Memoş. "Doğrusunu istersen senin adına kulüp kurmalarına hiç şaşırmadım. Gerçekten de çok kurnaz biri olduğun gözlerinden belli oluyor."

"Öyleyimidir," dedi tilki. "Söyle bakalım, nerede bu kurulan kulüp?"

"Kulüp mü?" dedi Memoş burnunu çeke çeke. "Kulüp yeri Can Ali'lerin bahçesindeki kömürlük. Buradan biraz uzakta, patikanın sonunda."

Tilki biraz

düşündü. "Galiba oradan epey tavuk çalmıştım," dedi kendi kendine. "Ama sonradan az kalsın koca köpek Karabaş'a yakalanacağını anımsayarak yüzünü buruşturdu.

"Kulüp üyeleri kimler, bana adlarını verir misin?" diye sordu. Anlaşılan büyük bir kurnazlık düşünüyordu. Memoş ağabeyinin ve arkadaşlarının adını verince kurnaz kurnaz ona baktı.

"Seninle ortak olalım, ister misin?" dedi.

Memoş tilkiden böyle bir teklif alacağını ummuyordu. "Elbette, neden olmasın?" diye sevinçle cevap verdi hemen. "Seninle ortak olmak doğrusu çok hoşuma gider. Böylece kim kurnazmış görür onlar."

"İyi öyleyse," dedi kurnaz tilki "Söyle bakalım, Can Ali Karabaş'ı ne kadar sever?"

"Karabaş'ı mı, onu hepimiz çok severiz. Hele Can Ali onu bir an için bile yalnız bırakmak istemez."

"Peki," dedi kurnaz tilki, "Sen onu alıp bu ormana getirirsen Can Ali ne yapar?"
"Köpeğinin

kaybolduğunu anlayınca küçük bebekler gibi oturup ağlar. Sonra da arkadaşları ile birlikte aramaya çıkar. Sen bütün bunları niçin bana soruyorsun?"

"O kadarına karışma, ortak değil miyiz nasıl olsa!" dedi tilki. "Sen sadece yarın sabah Karabaş'ı al ormana getir. Derenin yanında beni bekle. Yalnız öteki çocuklar mutlaka bunu anlasın ve sizi aramaya başlasınlar."

"Olur, yarın sabah Karabaş'ı derenin kenarına getiririm," diyen Memoş tilkiyi orada bırakıp evine döndü. Bir gün sonrasını sabırsızlıkla bekliyor, "Bakalım kurnaz tilki ne yapacak yarın?" diye kendi kendine sorup duruyordu.

Ertesi gün çocuklar kulübedeyken Karabaş'ı bağlı olduğu yerden çözen Memoş onunla birlikte ormana gitti. Bir gün önce oturduğu kütüğü geçip ormanın içerisinde bulunan dereye geldi ve tilkiyi beklemeye başladı.

Cem Ali, Can Ali, Cin Ali ve Can Can Karabaş'ın sesini duymadıklarını çabucak fark etmişlerdi. Hemen onu aramaya koyuldular ama bir türlü bulamıyorlardı. Sonunda ormana gitmiş olabileceği akıllarına geldi ve hep birlikte ormana gittiler. Epey dolaştıktan sonra Memoş'un derenin kenarında oturduğunu gördüler. Yanında da Karabaş vardı.

"Başkasının köpeğini neden kaçıyorsun?" dedi öfkeyle Can Ali.

"Ben onu kaçırmadım ki," dedi Memoş, "Sadece burada oturmuş kurnaz tilkiyi bekliyorum."

"Kurnaz tilki mi?" diye bağırdı dört çocuk, "Sen onu tanıyor musun?"

"Ben onunla ortağım," dedi gururla Memoş.

"Ortak mı, peki ne için ortaklık

ediyorsunuz?"

diye sordu Cin Ali.

"Bilmem, onunla ortağım işte," diye tekrarladı Memoş. Diğer çocuklar hemen aralarında toplanarak konuşup Memoş'un bir gün önce kendilerini dinlediğini anladıklarını söylediler. Ama onun tilkiyle dost olduğuna hiç inanmıyorlardı. Karabaş'ı alıp birlikte eve döndüklerinde Can Ali'yi büyük bir sürpriz bekliyordu. Bahçelerindeki kümesten üç tane tavuk yok olmuştu. Anlaşılan Karabaş'ın yokluğu tilkinin çok işine yaramış olacaktı.

Tüm çocuklar Karabaş'ı ormana götürüp tavukların çalınmasına neden olduğu için Memoş'a çok kızıyorlardı. Memoş da tilkinin dere kenarına niçin gelmediğini hiç anlayamamıştı. Tavukların çalındığını görünce çok kızdı ona. Hemen ormana gidip kütüğün üzerine oturdu.

"Çık

ortaya kurnaz tilki!"

diye bağırdı. "Hani biz ortaklık?

Oysa sen Karabaş'ın yokluğunu fırsat bilip gidip tavukları çaldın," dedi kızgınlıkla.

Tilki yalana yalana kütükten çıktı. Çok lezzetli bulduğu tavukların sonuncusunu daha yeni midesine indirmişti.

"Beni yanlış anladın," dedi kurnazca, "Ben derenin yanına geldim ama seni göremedim. Belki sana rastlarım diye Can Ali'lerin bahçesine girdim. Orada da kimseyi bulamayınca kazara kümese girivermişim. Besili tavuklar kadar bir tilkinin iştahını kabartan bir şey yoktur bilirsin. Dayanamayıp bir ikisini yiyiverdim. Ama şimdi çok pişmanım, inan bana."

"Yine de sana çok kızıyorum," dedi

Memoş.

"Pekâlâ, kendimi affettirmek için bir öneride bulunmak istiyorum sana. Yarın diğer arkadaşlarınla birlikte ormana gel. Madem ağabeyin ve arkadaşları benim adıma bir kulüp kurmuşlar. Gelsinler tanışalım. Beni seven kurnaz ve akıllı gençlerle tanışmak herhalde çok hoşuma gider. Yalnız Karabaş'ı da yanlarına alsınlar ki köpek benim sahipleriyle dost olduğumu görüp artık bana saldırmassın," dedi. Bu öneri Memoş'un yine aklına yatmıştı. Adına kulüp kurdukları tilki ile tanışmak belki ağabeyi ve öteki çocukların çok hoşuna gidebilir, bu sayede onu da yanlarına alırlardı. Bunun için, "Tamam kabul ediyorum bu önerini. Söylediklerini onlara da ileteceğim," dedi ve sevinerek eve döndü.

Cin Can, Cem Can, Ali Can ve Can Can önce pek kulak asmadılar ve Memoş'un tilkiyle ortaklık yaptığına inanmadıklarını söylediler ama Memoş, "Tilki sizin kendi adına fan kulüp kurduğunuzu biliyor, bana kendisi söyledi bunu," deyince hepsi meraklandı ve Memoş'a sorular sormaya başladılar. Memoş'un onları pencereden dinleyip bunları öğrendiğini unutmış gibiydiler.

"Nasıl da öğrenmiş tilki kendi adına fan kulüp kurduğumuzu," diye hayretini dile getirdi Cem Ali. "O

halde tilki ile dostluk kurmamızın tam zamanı!"

Can Can bundan kuşkuluydu ama diğerlerinin heyecanı üzerine o da inanmış göründü.

"Tilki yarın kendisiyle bir tanışma toplantısı yapmak istiyor," dedi Memoş. Karabaş'ı da getirmenizi söyledi. "Karabaş mı? Tilki ondan çok korkmaz mı? Neden onu da götürmemizi istesin?" dedi Can Can. Cin Can bir süre düşündü bu konuda ve sonra, "Belki de bizim tilkiyle dost olduğumuzu gören Karabaş'ın artık ona kötülük yapmak istemeyeceğini düşünüyordur," dedi. Memoş da onaylayınca bu hepsine doğru geldi. Adına Fan Kulüp kurdukları tilki ile tanışıp ondan birçok kurnazlık öğrenebilecekleri için çok mutluydular. Ertesi gün Karabaşla ormana gitmek üzere anlaşmış evlerine döndüler. Bir gün sonra dört arkadaş yanlarına Memoş ve Karabaş'ı da alarak ormana yollandı. Kurnaz tilki ile tanışacakları için çok heyecanlıydılar.

Cem Ali, "Belki bizim sürekli konuğumuz olur, toplantılarımıza gelir," diye düşüncesini belirtti.

"Belki de bize bütün kurnazlıklarını bir bir anlatır," dedi Can Ali. Hep birlikte kurnaz tilki ile neler konuşacakları üzerinde fikir yürütmeye başladılar. Bu arada tilki

ile buluşacakları yere de gelmişlerdi. Ama tilki ortalarda yoktu. Memoş telaşa kapılmıştı, tilkinin yuvası olan kütüğün içine seslendi.

"Bay Tilki, çıkar mısınız kütükten," dedi. "Hepimiz buradayız. Ağabeyim Cem Ali ve arkadaşları sizinle tanışmak istiyorlar!" Ama kütükten hiç ses gelmiyordu. Merakla etrafı araştırdılar, bir yandan da, "Bay Tilki biz geldik, ortaya çık artık," diye sesleniyorlardı. Bütün aramalarına rağmen kurnaz tilki ortalıklerde yoktu. Uzunca bir süre bekledikten

sonra onun artık gelmeyeceğini anlayarak üzüntü içerisinde eve döndüler. Tilkinin kendilerini aldatmasına çok bozulmuşlardı. Oysa onun kendi adına fan kulüp kurnalarından çok mutlu olacağını düşünüyorlardı. Can Ali'nin bahçesindeki kulübeye girdiklerinde gözlerine inanamadılar. Tilki yine kurnazlığını göstermiş, çocuklar yokken tüm kümeslerin tavuklarıyla kendisine güzel bir ziyafet çekmiş, üstelik yediği tavukların tüylerini de getirip kulübeye bırakmıştı.

"Kabahat bizim," dedi Can Can. "Bu yüzden anne ve babalarımızdan yiyeceğimiz azarı hak ettik. Kurnaz tilki ile dost olunmuyormuş meğer."

Memoş da çok üzgündü:

"Özür dilerim," dedi. "Onunla ortaklık yapan bendim. Adına fan kulüp kurduğunuzu da ben söyledim. Oysa başlangıçta hiçbir şey bilmiyordu. İki defa aldatılmış oldum böylece."

Çocuklar, "Hepsi senin yüzünden başımıza geldi," diye bağıldılar. Memoş biraz korkmuştu ama cesaretini yitirmedi.

"Onu kurnaz bulup seven, adına kulüp kuran da sizdiniz," dedi. "Ben de sizden görüp onunla dost olmak istedim. Ama şimdi özür diliyorum yaptıklarım için."

"Olmaz," diye kestirip attı Can Ali. Bu yaptıklarını yapmasaydın bunlar başımıza gelmeyecekti!" Ama tam bu sırada kurnaz tilkinin duvarın aralığından sesi geldi.

"İyi ama siz de onun söylediği gibi tilki sevenler kulübü kurmadınız mı? Doğrusu Memoş haklı. Ha, bu arada fena mı oldu bir iki

kurnazlık da öğrendiniz böylece!"

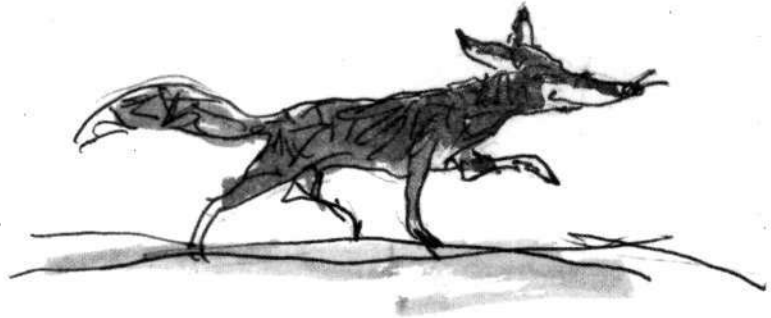
Tilki bunları söyledikten sonra fırlayıp gitti.

Çocuklar peşinden bakakalmışlardı. "Tilki doğru söylüyor galiba," dediler. "Bu sözleri ve davranışlarıyla bize kurnazlıkla başkalarının sırtından yaşamını sürdüren kişilerle asla dost olunamayacağını öğretmiş oldu."

"Memoş kadar biz de suçluyuz," diye itirafta bulundu Cem Ali.

"O halde beni affedip oyunlarınıza alacak mısınız?" diye umutla sordu Memoş.

"Biraz daha büyü hele," diye cevap verdi Can Ali. "Belki o zaman seni kulüp başkanı bile yaparız. Ama bu kulübün hiçbir zaman bize yararı olmayacak ve zararlı birinin adını taşımayacağı kesin."

Tilkili masal sevenlere işte bir tane daha... Laponya'dan bir masal:

Laponya

29

Laponya da bir bölgenin adı. Norveç, İsveç, Finlandiya ve Rusya'nın en kuzeyindeki bölgeye Laponya, buralarda yaşayanlara Lapon deniliyor. Laponya çok soğuk bir yöre. İskandinavya'ya soğuk demiştik. Burası İskandinavya'nın kuzeyi olduğu için daha da soğuk. Kışın ortalama ısı -14 derece. Buralara çok kar yağar. Yıllık kar yağışı 30 metreyi bulur. Kışın geceler çok uzun olur. Kışlar 7 hattâ 8 ay sürer. Kışın iki ay hiç güneş çıkmaz. Yazlar ise kısadır. Yazın günler uzundur. Yani 3 ay güneş hiç batmaz. Geceyarısı güneşi dedikleri olay budur. Geceyarısı bile gökyüzünde güneş görülebilir.

Laponlar kısa boylu, çekik gözlü, küçük kalkık burunlu, siyah saçlıdırlar. Dağda yaşayan Laponların Kola dedikleri çadırları, Pulka dedikleri kızakları vardır. Kışın yerler daima karla kaplı olduğu için kızak kullanırlar. Giysileri ise renklidir. Kazakları çok güzel renklerle ve desenlerle süslüdür. Kışın 6 kişilik bir Lapon ailesi haftada bir geyik yiyebilir. En çok avlanan ve yenen ren geyiğidir. Yazın ise balık yerir çünkü yazın balık tutmak kolaydır.

İşte bu karlı bölgeden karlı bir masal.

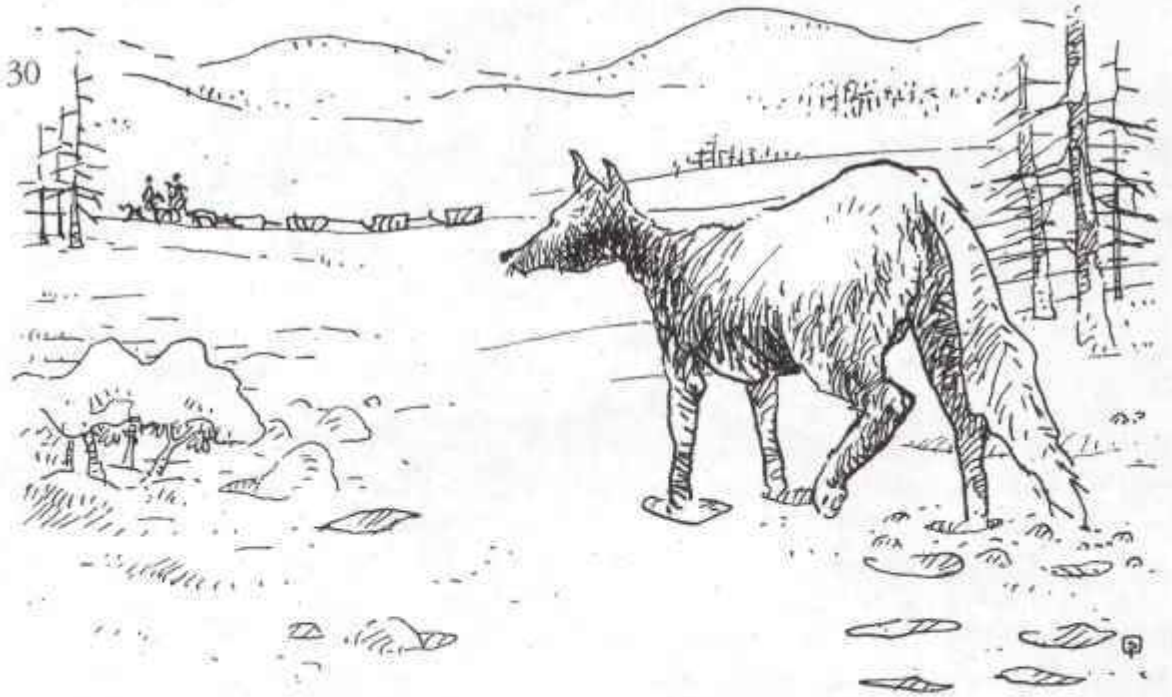
Ayının Kuyruğu

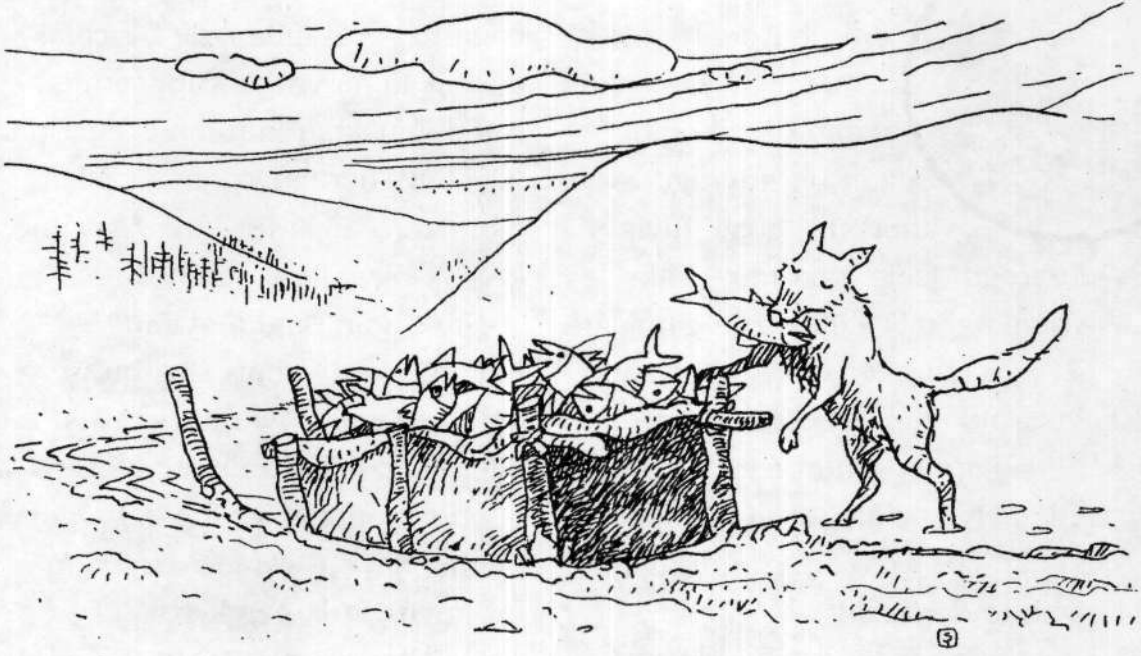
Anlatan: Gülçin Alpöge

Resimler: Şekip Davaz

Bir varmış, bir yokmuş, bir yer varmış. Adı Laponya. Burası Karlar Kraliçesi'nin ülkesi gibi karlı, buzlu soğuk bir yermiş. Günlerden bir gün, bu karlı yerin de en soğuk gününde bakın neler olmuş! Hava o kadar soğukmuş, o kadar soğukmuş ki, her yer buz tutmuş. Hiçbir hayvan deliğinden çıkamıyormuş. Çıkamıyormuş ama

tilkinin karnı çok acıkmış. Sonunda deliğinden çıkıp bir şeyler aramaya koyulmuş. Ne yazık ki ortalıkta yiyecek bir şey de yokmuş. Her şey kar buz altındaymış. Böyle soğuk havada kuş uçmaz, tavşan kaçmaz, yiyecek bir şey bulunmazmış. Tam o sırada tilki uzaktan gelen bir şey görmüş. Birbirine bağlı bir dizi

kızak. En önde Laponyalı bir adam köpekleri yönetiyormuş. Köpekler hızla koşarak kızakları çekiyorlarmış. En arkadaki kızak balık doluymuş. İşte bunu gören tilki hemen bir oyun düşünmüş. Tilkinin istediği de bu ya! Hemen kızıağın iplerini dişiyle kemirmeye koyulmuş. Sonunda tilki ipleri kemirip son kızıağın öteki kızaklardan ayrılmasını sağlamış. Laponyalı balıkçı neler olup bittiğini anlamadan boş kızaklarla uzaklaşmış.

Tilki oturup balıkları bir güzel

yemiş. Karnını iyice doyurmuş. Son kalanı da ağzına almış inine gidiyormuş. Yolda bir ayıya rastlamış. Ayı koca balığı görünce, hayretle, "Balığı nereden buldun?" diye sormuş.

Tilki bu, durur mu? Biraz şaka yapmak istemiş. "Kuyruğumla tuttum. Gölde buzı kırdım. Bir delik açtım. Kuyruğumu içeri sarkıttım. Balık gelip kuyruğumu tuttu. Ben de çekip yakaladım," demiş.

Ayı, "Aman bana da göster!" demiş. Böylece gölün kenarına

Üç
aylık ücretsiz
Kırmızıfare aboneliği
için bizi aradınız mı?
Haydi arayın,
telefonun başında
bekliyoruz.

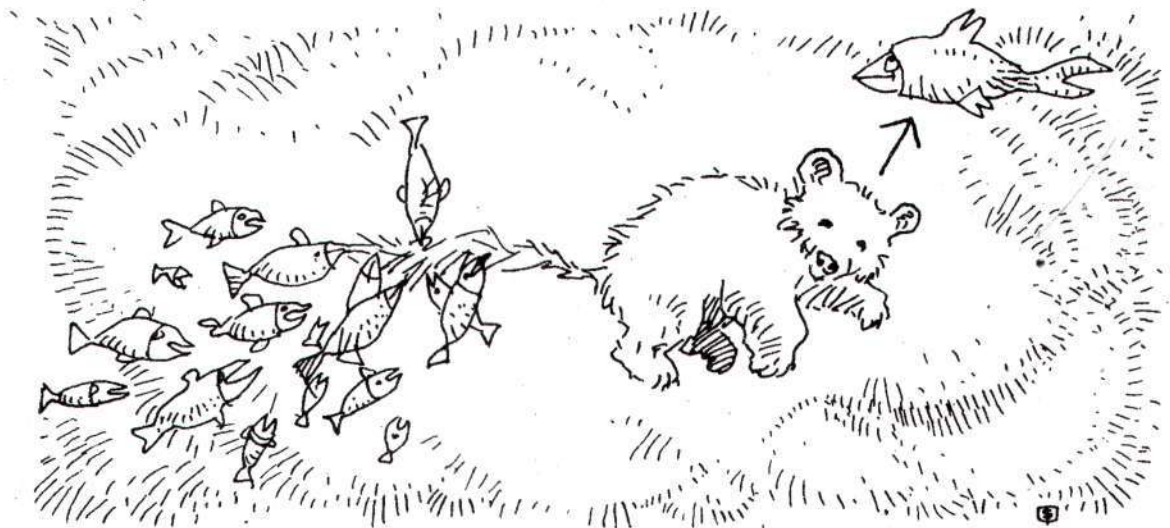
gidip bir delik açmışlar. O zamanlar ayının da tilki gibi uzun bir kuyruğu varmış. Bu güzel tüylü kuyruğu deliğe sarkıtmış. Tilki de yoluna gitmiş. Gitmesine gitmiş de içi pek rahat etmemiş. Ayı bunun şaka olduğunu anlamazsa orada donabilirmiş. Onun için az sonra tilki ayıya bakmaya gitmiş. Bakmış ki ayı hala orada durup duruyor. Dondu donacak!

'Aman ayı kardeş, orada donacaksın hadi artık evine dön!" demiş. Ama ayının kuyruğu çoktan donmuş bile! Buza iyice yapışmış. Kuyruğunu kurtarmak için ayı epeyce uğraşmış. Epeyce de

bağırmış. Sonunda öyle bir çekiş çekmiş ki, kuyruğu kopuvermiş. Ayı donmaktan kurtulmuş ama o güzelim kuyruğu kopmuş. Eskisi gibi uzun, tüylü bir kuyruk yerine, kısacık bir kuyruk kalmış.

İşte o gün bugün ayının kuyruğu kısa kalmış. Ayı bu işe öyle içerlemiş, öyle içerlemiş ki bir daha ne balık, ne de et yemiş! O günden sonra et yerine bal sever olmuş. Eh, bal yemek için uzun bir kuyruğa da gerek yok.

Gelelim bu masala. Bu masal da gerçek mi, yoksa uzun kuyruklu bir yalan mı? Ne yalan, ne dolan! Uyduran, uydurmuş uzun kuyruklu bir masal o kadar!

Mavibulut 1996

Artık **Kendim** Boyayabilirim Fatih *Erdoğan*
Artık Kendim Çizebilirim Fatih *Erdoğan*

*

Uyuyamıyor musun Küçük Ayı? Waddell Firth

Kırçıl **Horoz** Ayla Çınaroğlu
Demet'in Bahçesi Ayla Çınaroğlu
Aç Tırtıl Eric Carle

Annem ve Ben Leyla Sakpınar
Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar
Babam ve Ben Leyla Sakpınar
Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan Attila Akdeniz
Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu Huban Korman
Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih *Erdoğan*
Okula Geç Kaldım Fatih *Erdoğan*

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih *Erdoğan*

Geçiyordum Uğradım Fatih *Erdoğan*
Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih *Erdoğan*
Kuşumu Kim Kışkıışladı? Fatih *Erdoğan*
Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih *Erdoğan*

*

Pufpuf Ayı Bal Peşinde A, A. Milne Shepard
Pufpuf Ayı'nın Sıkışık Günleri A. A. Milne Shepard
Park Peri ve Belediye Başkanı Dilek Aykul Bishku Betül Sayın
Bayan Tutu Modaya Uyuyor Melek Güngör Mustafa Delioğlu
Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykul Bishku Betül Sayın
Bir Işık Bin Işık *Handan* Derya Yıldırım Derya

*

Kanaryamın Öyküsü Ayla Çınaroğlu *Yaprak* Berkkan
Al Takkeli Dev ile Mor Takkeli Dev Ayla Çınaroğlu
Serdar'ın Öyküleri Nuran Turan Fehim Hadimoğlu
Serdar'a Öyküler Nuran Turan Saadet Ceylan
Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan Mehmet Koyunoğlu
Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan Saadet Ceylan

*

Küçük Prens Saint-Exupery
Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak Behiç Ak
Seni Seviyorum Coco *Güngör Köknel Emine İnkaya*
Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör Mustafa Delioğlu
Onu Seviyorum Fatih *Erdoğan* Attila Akdeniz
Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch

Mavibulut Yayınları

Yeniçarşı Cad. 33/2 Ferah Ap. Kat:4 Galatasaray İstanbul Tel:(0212)252 63 75-76 Faks:244 08 60

Kırmızıfare yıllarında 2003 E. Dağlarca ve Kırmızıfare (Yusuf Sevinç)

OKUR
Kim okur?
İnsan okur
Bilen okur
Bilmeyi
isteyen okur
Satırlarca okur
Sayfalarca okur
Kitaplarca okur
Sokaklarca okur
Dağlarca okur

Kırmızıfare "okurlar" için çıkıyor.
Telefonla abone olabilirsiniz. **Hemen arayın,**
Tel.: (0212)252 03 75 - (0212)252 63 76
Faks: (0212) 244 08 60